

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/206/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112205555
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5112205555.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného advokátskom kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom tamtiež, proti odporkyňi: U. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom B.,P. XXXX/X, o zaplatenie 810,56 eur (24.418,93,-Sk) s príslušenstvom, na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č. k. 4C/79/2012-44 zo dňa 27. júla 2012, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd v celom rozsahu zamietol návrh navrhovateľa, nakoľko tento neunesol dôkazné bremeno svojich tvrdení. Zdôraznil prejednávaciú zásadu a zásadu kontradiktórnosti sporového konania, medzi ktoré patrí i súdená vec. V prejednanom prípade bolo síce preukázané postúpenie pohľadávky pôvodným veriteľom na navrhovateľa, avšak navrhovateľ nepreukázal, že titulom zmluvy o kontokorentnom úvere mu vznikla pohľadávka na základe neplnenia si povinností odporkyňou ako dlžníčkou z dotknutej zmluvy. Okresný súd uzavrel, že nebolo žiadnym spôsobom preukázané a preukázané, že odporkyňa titulom uzatvorenej zmluvy svoje záväzky voči navrhovateľovi skutočne neplnila, teda bola v omeškaní so zaplatením istiny, úrokov, poplatkov a iných nákladov spojených s úverom.

O trovách konania rozhodol tak, že v spore úspešnej (§ 142 ods. 1 O.s.p.) odporkyňi ich náhradu nepriznal, nakoľko si tento procesný nárok neuplatnila (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý sa alternatívne domáhal jeho zmeny tak, že návrhu bude v celom rozsahu vyhovené alebo jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Poukazoval na to, že bolo preukázané uzavretie zmluvy o kontokorentnom úvere, na základe ktorej boli odporkyňi poskytnuté finančné prostriedky a realizované jej prevodné príkazy. Odporkyňa využila povolené prečerpanie, ale splátky úveru neuhradila riadne a včas. Ku dňu postúpenia pohľadávky vyčíslil postupca dlh v sume 810,56 eur. K preukázaniu dlžnej sumy navrhovateľ predložil výpis z bankovej knihy s názvom vyčíslenie pohľadávky z úveru, pričom tento listinný dôkaz je generovaný bankovým systémom, ktorý je certifikovaný a podlieha dohľadu Národnej banky Slovenska. Zdôraznil, že ide o relevantný dôkaz na preukázanie dlžnej sumy, nakoľko je vyhotovený systémom, ktorý nie je možné fyzicky ovplyvniť a taktiež nie je možné zasiahnuť do jeho výpočtov.

Odvolateľ tiež namietal, že okresný súd ho nevyzval na bližšie preukázanie dlžnej sumy, preto sa domnieval, že predložený výpis z bankového systému je dostatočným dôkazom. Okresný súd počas konania nevyjadril pochybnosti o oprávnenosti nároku navrhovateľa a rovnako ani odporkyňa výšku

dĺžnej sumy nijakým spôsobom nerozporovala. Odvolateľ vyčítal konajúcemu súdu tiež to, že neuviedol, ani ktoré skutočnosti má za preukázané, a ktoré nie, v dôsledku čoho nemohol navrhovateľ produkovať konkrétne dôkazy na unesenie dôkazného bremena.

Odporkyňa sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu vymedzenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) napadnutý rozsudok podľa § 221 ods. 1 písm. f/, ods. 2 O.s.p. zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Medzi základné procesné povinnosti (§ 79 a § 120 O.s.p.) účastníka konania, ktoré sú nevyhnutné pre úspech v sporovom konaní, patria povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť. Ich vzájomná väzba spočívá v tom, že predpokladom unesenia dôkazného bremena je primárne splnenie povinnosti tvrdenia. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktoré musia byť tvrdené a následne preukázané, je určovaný hypotézou hmotno-právnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov. V spore o zaplatenie dlhu z úveru má veriteľ bremeno tvrdenia, že s dlžníkom bola uzavretá zmluva o úvere, že na základe tejto zmluvy sa dlžníkovi poskytli finančné prostriedky a že dlžník riadne a včas úver nesplatil. Z tohto bremena tvrdenia pre veriteľa následne vyplýva bremeno dôkazné, avšak len potiaľ, pokiaľ ide o preukázanie tvrdenia, že zmluva bola uzavretá a že na základe tejto zmluvy sa dlžníkovi poskytli finančné prostriedky (bližšie napríklad Bureš, J. a spol. Občiansky súdny rád, C.H.BECK, 2006, s. 569).

Pokiaľ budú tieto skutočnosti preukázané, veriteľ uniesol bremeno tvrdenia, ako aj dôkazné bremeno. Naopak, ak sa chce dlžník úspešne brániť, musí tvrdiť, že zaplatil, alebo že pohľadávka zanikla iným zákonným spôsobom a o svojom tvrdení ponúknuť dôkazy. Ide o dôsledok princípu presúvania dôkazného bremena.

Z konštatovania okresného súdu „navrhovateľ nepreukázal, že titulom zmluvy o kontokorentnom úvere...vznikla navrhovateľovi pohľadávka na základe neplnenia si povinnosti odporcu...“, „nebolo žiadnym spôsobom preukázané..., že odporkyňa svoje záväzky voči navrhovateľovi skutočne neplnila“, je zrejmé, že nepovažoval za preukázané neplnenie povinností odporkyňou, ktoré pre ňu vyplývali z predmetnej úverovej zmluvy. Uvedenému čiastkovému záveru však musí predchádzať (iný čiastkový) záver o poskytnutí finančných prostriedkov odporkyňi (v súdnej veci realizáciou prevodných príkazov odporkyne alebo jej výbermi finančných prostriedkov).

Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu však dostatočne jasne táto skutočnosť nevyplýva, pričom vzhľadom na uvedené súvislosti dôkazného bremena a jeho presúvania v priebehu konania ide o zásadnú otázku. Nadväzne napadnuté rozhodnutie trpí nedostatkom riadneho a konkrétneho odôvodnenia, ktorá vada môže mať vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia (§ 212 ods. 3 O.s.p.). Zároveň právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia je neoddeliteľnou súčasťou základného práva na spravodlivý súdny proces, resp. ústavného práva na súdnu a inú právnu ochranu. Jeho nerešpektovaním v konečnom dôsledku dochádza k odňatiu možnosti účastníkovi konať pred súdom.

Nad bezprostredný rámec odvolania krajský súd dodáva, že v súdnom prípade je zatiaľ nepochybne preukázané uzavretie zmluvy o kontokorentnom úvere; avšak jeho čerpanie, resp. prečerpanie sa (minimálne) javí otázne. To znamená, že otázne je i prenesenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena na odporkyňu. Za takejto dôkaznej situácie nie je osobitne významné, či samotná odporkyňa „rozporuje“ navrhovateľom tvrdený dlh.

Nedôvodnou je odvolacia námietka, podľa ktorej postupom okresného súdu (priamo) v súvislosti s pojednávaním dňa 27.7.2012 malo dôjsť k odňatiu možnosti navrhovateľovi konať pred súdom. Z postupu okresného súdu, osobitne z nariadenia termínu pojednávania, muselo byť navrhovateľovi zrejmé, že vo veci nebude rozhodnuté bez vykonania pojednávania v zmysle § 115a O.s.p. (navyše podaním z 23.5.2012 výslovne navrhovateľ žiadal nariadenie termínu pojednávania). Svojou neprítomnosťou na pojednávaní sa fakticky vzdal procesného oprávnenia zodpovedajúceho povinnosti

súdu oboznámiť výsledky prípravy pojednávania (§ 118 ods. 2 O.s.p.), vrátane označenia sporných a nesporných skutočností.

Pokiaľ na pojednávaní nie sú prítomní účastníci, ako v súdenom prípade, je vyslovene formalistickou požiadavkou, aby súd neprítomným účastníkom oznamoval nesporné a sporné skutkové tvrdenia. Z logiky veci totiž vyplýva, že na uvedené konštatovania by (neprítomní) účastníci nemohli nijako reagovať. To znamená, že pokiaľ zápisnica o pojednávaní okresného súdu zo dňa 27.7.2012 neobsahuje dotknutý údaj, nejedná sa o vadu konania, ktorá by bola odňatím možnosti účastníkovi konať pred súdom.

Úlohou okresného súdu v ďalšom konaní bude pri rešpektovaní naznačenej aplikácie bremena tvrdenia a dôkazného bremena posúdiť uplatnený nárok navrhovateľa, pričom je nevyhnutné, aby jednotlivé východiská, úvahy a závery okresného súdu našli konkrétne vyjadrenie aj v odôvodnení rozhodnutia.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e je odvolanie prípustné.